

[Ømann.]

bejdsydelse: der er på mange områder ikke noget, der hedder overarbejdspenge.

Det var vel også naturligt, når der tales om lønføring, at tage i betragtning, hvad der egentlig sker af aflønninger i topstillinger på det private arbejdsmarked. Det er ikke uvæsentligt for statens vedkommende, fordi staten og kommunerne til en vis grad er nødt til at konkurrere med det private arbejdsmarked om at få de bedste folk i topstillinger. Det er selv under denne trykkede økonomiske situation ikke en problematik, man kan se bort fra. Hvis man kigger på disse direktør- og underdirektørlønninger, får man vistnok stadig væk et indtryk af, hvem der ligger i spidsen for hele dette løb. Derimod er der for offentligt ansatte i topstillinger sket et vældigt tryk, som uundgåeligt vil forplante sig nedefter helt ned til de laveste lønklasser inden for de offentligt ansatte. Så man behøver såmænd ikke at være så bekymret for lønudviklingen inden for dette store område, tværtimod.

Poul H. Møller (KrF):

Da vor ordfører i denne sag desværre er forhindret i at være til stede, skal jeg på kristeligt folkepartis vegne blot anføre, at vi ikke kan medvirke til det foreliggende forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en parlamentarisk kommission i henhold til grundlovens § 51, der jo taler om kommissioner til at undersøge almen vigtige sager, idet vi ikke mener, at fremskridtspartiets ubændige had til hele tjenestemandsinstitutionen er en almen vigtig sag.

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg skal også skynde mig at sige, at vi ikke vil medvirke til nedsættelse af denne kommission, og — ikke mindst for at berolige hr. Risgaard Knudsen — at vi ikke har tænkt os at tage stilling til sagen ud fra blot, om der skal nedsættes en kommission med det indhold, der er i den, for vi mener ikke, at den skriftlige eller mundtlige begrundelse, der er fremført, kan retfærdiggøre nedsættelse af en sådan kommission.

Ellers må jeg sige, at jeg synes, ministerens svar og redegørelse for, om de offentligt ansatte er lønførende, i og for sig med al tydelighed understreger, at det talmateriale, der er lagt frem, ikke er rigtigt. Men hvis

jeg må tage det lidt mere konkret: jeg har i 15 år forhandlet løn for offentligt ansatte både ved stat og kommune, og jeg kan sige, at igennem de senere år har de forhandlinger ikke været de letteste, men tværtimod har de for det meste trukket ud i både et halvt og et helt år, inden vi kunne blive færdige, og selv om jeg ikke sådan vil rose den nuværende finansminister, kan jeg sige, at det på det område i hvert fald ikke er blevet lettere, efter at han er blevet finansminister: det er næsten blevet umuligt at komme igennem selv med den mindste øre i indrømmelse til de offentligt ansatte.

Men hvis man vil gøre det, som fremskridtspartiet har gjort, nemlig at sammenblande forskellige lønsystemer, kunne jeg godt give jer noget endnu stærkere talmateriale. F. eks. er mindstebetalingen inden for de faglærtes område i København med Sammenslutningen af Arbejdsgivere 23,10 kr. dags dato, inden for stat og kommune er den 39,90 kr. Det vil sige, de offentligt ansatte får 16,80 kr. mere, det er noget, der batter. Det har bare ikke noget med virkeligheden at gøre, for gennemsnitsfortjenesten for dem, der er ansat i private erhverv, er i dag 41 kr., og den er også ca. 41 kr. for de offentligt ansatte med de personlige tillæg, de har. Der er altså ikke stor forskel på det, men selvfølgelig kunne man sige, der er 16,80 kr.s forskel i antagelseslønnen, men det ville vistnok være noget urimeligt, hvis man skal tale om, hvem der er lønførende.

Så vil jeg også sige noget til nogle af de andre ting. Der er talt om, at det ikke er for at forfølge de offentligt ansatte, at man ikke jager dem. Jeg erindrer, at der var en fra fremskridtspartiet, der her fra folketingets talerstol fremførte noget om den megen sygdom hos de offentligt ansatte. Vi har i arbejdsmarkedsudvalget her i sommer fået udleveret materiale fra samtlige skoler om, hvor meget sygdom der var, og så synes jeg ærlig talt, det er groft, når der i bemærkningerne til forslaget tales om fuld løn under sygdom og skrives: „Der foreligger ikke fra de senere år samlede fraværstatistikker, men det bør naturligvis undersøges, om offentligt ansattes sygdomsfravær væsentligt afviger fra det øvrige arbejdsmarked“.

Vi fik dengang her fra talerstolen et til-sagn om, at man ville dokumentere, at de offentligt ansatte havde flere sygedage. Der